hiçe doğru

HÜSNÜ ARKAN

Açık kapı değildir hayat, yaşlılar bilir / Bir eşikten aralıktan ne gördüyseniz odur.

3. BASIM

ŞİİR

KIRMIZIKEDİ

Hüsnü Arkan

Hüsnü Arkan, 1958 yılında İzmir'in Kınık ilçesinde doğdu. 1975 yılında Bergama Lisesi'ni bitirdi. Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Yüksekokulu'nda üç yıl mimarlık okuduktan sonra, 9 Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu.

1985'te, kesinleşen cezası nedeniyle yurtdışına çıktı. Bir yıl Atina'da, beş yıl Hollanda'da, iki yıl Köln'de yaşadı. 1987 yılında, Amsterdam'da, arkadaşlarıyla *Hezarfen* adlı müzik grubunu kurup Avrupa'nın birçok kentinde kendi şarkılarını seslendirdi. 1990'da, Şanar Yurdatapan'ın düzenlemeleriyle ilk solo albümü *Bir Yalnızlık Ezgisi*'ni çıkardı. Kendi şarkılarından oluşan bu albümde, şarkı sözlerinin yanı sıra, Nâzım Hikmet, Can Yücel, Ülkü Tamer, Muzaffer Erdost ve Louis Aragon'un dizelerine de yer verdi.

1993'te Türkiye'ye döndü ve *Ezginin Günlüğü*'ne katıldı. Grubun on bir albümüne şarkılarıyla ve sesiyle katkıda bulundu. 2005 yılında Destur adlı projeyle *Deli Bu Dünya* albümünü çıkardı. 2010 yılına kadar yüze yakın şarkısı yayımlandı. Aynı yıl *Ezginin Günlüğü*'nden ayrıldı ve *Solo* adlı albümünü hazırladı.

Müzik yanında edebiyat çalışmalarını da sürdüren Hüsnü Arkan'ın ilk romanı *Ölü Kelebeklerin Dansı*, 1998 yılında yayımlandı. Bu kitabı *Menekşeler Atlar Oburlar* (2001), *Uzun Bir Yolculuğun Bittiği Yer* (2005), *Hiçe Doğru* (Şiir, 2005), *Uyku* (2008), *Mino'nun Siyah Gülü* (2011) izledi.

Hüsnü Arkan'ın Kırmızı Kedi'deki diğer kitapları:
Mino'nun Siyah Gülü (Ekim, 2011)
Menekşeler Atlar Oburlar (Mart, 2012)
Ölü Kelebeleklerin Dansı (Ağustos, 2012)

KIRMIZIKEDİ

Kırmızı Kedi Yayınevi: 225
Şiir: 16

Hiçe Doğru
Hüsnü Arkan

© Hüsnü Arkan, 2005
© Kırmızı Kedi, 2013

Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir
Kapak Tasarımı: Melis Rozental
Grafik: Yeşim Ercan Aydın

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Bu kitabın ilk baskısı 2005 yılında yapılmıştır.
Kırmızı Kedi'de Birinci Basım: Haziran 2013
Kırmızı Kedi'de İkinci Basım: Kasım 2013, İstanbul
ISBN: 978-605-4764-38-9
Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. Baha İş Merkezi B Blok
Haramidere-Avcılar İSTANBUL T: 0212 412 17 77
Pasifik Ofset Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi
kirmizikedi@kirmizikedikitap.com / www.kirmizikedikitap.com
Ömer Avni M. Emektar S. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Hüsnü Arkan

HİÇE DOĞRU

Şiir

KURALLAR HAKKINDA AÇIŞ KONUŞMASI

Bu yataktan sağ çıkamazsınız, yastığınızdan yakınmayın
Boynunuz tutulur, kaşınırsınız, ola ki alerjiktir
İstisnası, kuşsuz bir dünya kendini dayatabilir
Sabahçı kahvelerinde şeker ayalayanlara

Bu anlamdan sağ çıkamazsınız, sakın dehşete düşmeyin
Eleni de sağ çıkamaz, öncesi bile, sonrası bile
Güvercinler bir yana St. Antuan bile
İstisnası şiirdir, İlhan Berk çıkabilir
Bir de aşk çıkabilir karşınıza, özellikle karanlıkta
Erkekler penislerine güvenirler; komiktir
Kadınların neye güvendiğini kim bilebilir?
Kadınlar bu yüzden komik değildir

Bu denizden sağ çıkamazsınız, ağlara dokunmayın
Balıkçıları kırmayın; balıkçılar balıktır insan değildir
İstisnası istavrittir, göz göze gelirsiniz, İstanbul kıpırdayabilir
Bir de aşk kayabilir elinizden, teninizden,
ama ne denizlere doğru
Özellikle karanlıkta, bir kızın içinde bir kadın kımıldaşırken
Sevgi biliyorsunuz anlamadığımız bir şeydir
Yalnızca ümit edilebilir

Bu bedenden sağ çıkamazsınız, gelecek gelmeyecek
Kurallar değişmeyecek, siz ben olmayacaksınız,
ben siz olmayacak
Termodinamiğin ikinci yasası sosyolojinin kuruntusu kalacak
Büyük bilginler ölecek ve kalanlar kapalı devre ağlayacak
İstisnası Clausius'tur, o bizden çok ağlayacak
Bir de aşk ağlayacak arkamızdan vajinal dudağını sarkıtarak
Bir de erkekler yaşlanacak zamanında zamansız
Ağır damlalarla boşalan yüklü bir uçak
Dikine geçmişiyle Küba'ya kaçırılacak

Buradan sağ çıkamazsınız, inananlara inanmayın
Aybaşlarını dikkate almayın; ne erkekler gördüm,
en çok onlar kirlendi
İstisnası yoktur, hepsi birbirini yendi
Ve bir kitapta dendi; ey ayılar bir tuzaksa bu dünya
Uzak durmayın aslında kendinize
Çünkü yaşlı bir Almandır gerçek
Nazilere oy verdi.

BÜNYAMİN ABİ

Işık esiyor bir yerden Bünyamin abi, perdeler iç çekti
Rüyamda senin çay ocağının dibinden altın fışkırdı gördüm;
rüyam zengindi
Göz aç Karaköy'deyim balık ekmek yedim öğle vakti
Göz göze geldik, ısmarladı, elleri titriyordu
Lâleli'de otel odası, hayret ki terlemiyor; kravatlı bir ibneydi

Hastabakıcılar bilir, tanıyorsun deli değilim Bünyamin abi
Hap alıyorum, vakitli alıyorum; bir takım bombalar
Tur bindiriyorum kendime kafam Mevlevi ayini
Başhekim müşahedeye döndü,
falçatama yakışacak yüzü var tertemiz
Basın diyor damardan; kravatlı bir ibneydi

Ben mal taşımışım bilmemneremde Bünyamin abi
Yanık ve ihtiyar bir bayıra karşı içimi boşaltmışım
Afyon garajında
Pandizlenmemek için bir sivil soytarıya, aksa belinden
Boşaltsa bana mısın demezdim, kafam öyle iyi
Kapkara Browning'ini; kravatlı bir ibneydi

Bugün gazoz şişesi kadar yaklaştık çocukluğuma;
doktor söyledi
Yanında kalçaları köpürüyor kız kardeşimin
Beyaz da giymiş akşamüstü etine yakışmış taşmış
Kapağını kendi açtı, olur ya gagalarım,
aynı zamanda tirbüşon
Sonra stajyer çıkageldi; kravatlı bir ibneydi

Başım dönüyor Bünyamin abi, Ayhan Işık sokakta tarih gibi
bir kardeşime gittim
Tuttu yolumdan çevirdi bıyıklı pavyon kapısı
ortam güzel dedi
Biz de güzeliz doluyuz içimizden ne geçse söyleriz dinle!
Yakıştıramadı cemâlime celâlimi, okuyamadı belimi
Kim bilir kaç çocuğu var; kravatlı bir ibneydi

Aslında kendime sokmak isterdim ben Bünyamin abi
Sevdiğim bütün karılar eski,
anamın her lâfı sıkıntıya bismillâh
Küçükken nasıl döverdi nasıl döverdi
Dinmiş bir rüzgâr taşıyorum şimdi içimde
Anamın üstünde yatar, bazen gözlük de takar
Kaç defa para sayarken gördüm; kravatlı bir ibneydi

Koğuşta karpuz keseceğim cinnetten kurtulunca Bünyamin abi
Çatır çatır yarılacak dolunay parmaklığın arkasına düşecek
Bir de sen olsan yanımda bir de manzaralı ranza
Yatırsan sıksan aralasan terete üç seyretsek sonra
Oturumun Allah'ıydı desen gülüşsek beş dakka ara versek
Onlar da ara verseler onlar da bizi seyretseler
Kürsüye sürtünenler, dili sürçenler; kravatlı ibneler

Ben hayatı uzaktan gördüm Bünyamin abi
Kravatlı bir ibneydi.

AHİ

Örgütlü hocalardan ders kırmışlığımız var
Eğilip haritalardan bakmışlığımız mecburi hizmetlerin
yakın doğusuna
Ölüm yok çağındayız ahi, sigaramız çorap kokar
Azat olduk boş derslerde Kürt ve yatırımsız coğrafyalara

Nüfuzsuz bir dükalıktan daima artmıştır poplin pijamamız
Tahtına oturduk istekli göçtüğünden gasledilmemiş
bir ilişkinin
Samit oynardık anamızın eski yüzüne doğru
Bakarak bir önceki tacın altından

Keder mi?
O da var bizde; asılmaktan gelir
Fakat sırtımızdaki kambur adalet değildir, ahi.

TÜKENMEZ KALEM

Kalem denizi çizmişti, iğdelerin altında birbirine gösterdi
çocuklar, yazdı
Önce adamın elindeydi, milyarlar çizdi, yazdı
Rüzgâra karşı pinaki oynadılar balkonda, kanatlandı hayalleri
beşli altılı
Sonra sıfırlar çizmişti, sonra artı, sonra kaç?
Ne kadar az kullandı!

Bu kalemdir, el değiştirir, unutmayı giderir
Kadın günlüğünü kilitledi, kaldırır; bir daha doymuşluğu
olmayacak şey
Çocukluğu âşıklığı kendine güvenmişliği; küf
Roman okuyor şimdi kıyısında hayatın, piyasa romanları
Altını çizdi, önemli
Ne kadar az kullandı!

Denizi çocuk çizmişti su faturasının arkasına, yazdı
Sonra o da tüketti çizmişliğini; büyüyünce ödesin!

Kalem kaldı.

EYÜB

Benim yüzüm aynanızdan kaçıyor, ben eski Eyüb
Aralık kapısından erkek çocukluğumun
Küstüğüm sofralardan, sığdığım leğenlerden
sorulu bir peygambere
Derim ki muhabbet masasına iş getirmeyin
Buğday getirmeyin bu değirmene, rüzgâra dik bakış getirin

Bir beşiğin doğrultusu var mıdır?
Haksız bir Allah'a karşı tasarlanmış; ben eski Eyüb
Temiz bir evliyaya insan kapanabilir
Yanılmış adamlara bir de ölü kitaplara
Ezilir batınca içine Endülüs'lü bir köpek, bir karşılaşma;
yüzyıllar sonra yüzyüze
Gaudi onun down sendromlu eniğidir

Değirmenci, bir sarmaşık boşluğa sarılabilir mi?
Sarılabilir
Belki bu yüzden kanadı mendil.

VAFTİZ

Bizi de kutsa Yahya ey, inandığımız yetmedi
Biz de bir kadının içinden geçtik, buhurumeryemden düştük
Denizanaları siklamen doğurmuş gibi kayalıklara
Henüz sorular biriktiren Romalı Filon da şahit ki
Birbirimize tutunmaya
Bir değirmen bıraktık inledi ardımızda
Ununu kunduzlar yedi

Biz de dualar mırıldandık ürktükçe bilincimizden
Uyandıkça dünya var, iş var, pazardan pazartesiye telaş var
Bizi de kurtar ey halâskâr, ey geç uyananların yalvacı
Öykündüğümüz insanı, giyindiğimiz kibri
Yokluk bile soyamadı
Bizim de iyiliğimizden bir parça değil misin?
Yeterince Hegelvari

Bizi de yık sulara Yahya, yıkansın suçlu gövdemiz
Celile kumsalına karşı
Gel sur dibimize bağla atını, arpamızdan yesin, atın var mı?
Bizim var; ne rüzgârlar esti kımıldamadı yelesi
Nicedir bekleriz geceyi; nal dökücüler seyisler
cambazlar sipahiler
Feriştah kapısından girmedi
Çelmedi yürüdüğümüzü
Bu ülke gibi bir deli

Uzat kara uykumuza yaşlı ellerini
Yahya! Ölü bir deniz daha ne kadar uyur?
Nasıl ayaklanır Kumran, görmek istedikleri yerden
nasıl kurtulur?
İyi çocuklar doğar, asmayız iletişimimiz de olur
Açılırsa kum kokar, ağır bir gül gibi
Gözleri Yahya, gözleri
Hiç mucize görmedi.

NİM

Yarım bir aşk kalır bir yerde
O anımsar öteki unutmuştur

Günlüğünüz varsa, nicedir açılmadı
Dokunmayın düşünün geçmiş soğumuştur

Sarı sayfalar arasında gül
Canı kaçıp kurtulmuştur

Açık kapı değildir hayat, yaşlılar bilir
Bir eşikten aralıktan ne gördüyseniz odur.

CEMAL SÜREYA'NIN HARİTASI İÇİN ÜÇ KERE HAYKAY

1.
Kumru dem tutuyor kumru ıslak ağzında uzun
Mağrip göğüne karşı
Yağmurun gölgesinde uyudum.

2.
Gece değil bu gece irisi
Damlardan atlar yuvarlanır ay
Tırnaklarını yalıyor portakal ağacında.

3.
Dönünce ilk iş
Bir Afrika çizeceğim siyasi haritaya
Çünkü var.

SİNKAF

Koçbaşıyla girdiniz, aynasız odadır Kahlo
O ne güzel kadını çirkindir öptüğünüz omurgasızlar
Medyalar nekrofiller dominikenler
Aşılı ahlat satıcıları

Yabani yemişler bulurum ben akıntı çarşısında
Küreklerim kırılsa da, küreklerim kırılsa da
İçerimde rahimsiz bir maya, bir Meryem söyler ki:
Ey cehennem!
Bağdat da sana girsin
Paramparça omurgasıyla.

BAĞDAT

Kanayan dudağımdan sakın öpme!
Ufka bak. Ne Zühre görünür artık ne kehkeşan
Siz çok mu hak ettiniz kendi şehrinizi?
Karanlıkta yıldızlar kadar ırak

Ben şunu bilirim; siviller de birbirini vurdu
Susarak.

BİR HİÇE DOĞRU

Güz kıyısından baktım bu sabah
Şakayıkların, asma kabaklarının gözünden bir anlama doğru
Bir hiçe, suya karışmış kubbenin şıpırtısına
Her şey sayıklaması gibiydi Allah'ın yalnızlığı
Lâilâhe illâllah, lâilâhe illâllah

Boşluğu onaramıyor insan
Ama inanabiliyor işte boşluğa.

JAPON YAĞMUR

Geçirdim başıma naylonu
Kamikazeler olmuş ağıyor yağmur
Öyle iniyorum Ahmet Rasim'den
Çam Limanı'na doğru

Ötede yaşlı iskele çökmüş kıyıyı bekler
İskelede bir veremli öksürüğünü saklar
Yosunların sesine dalgaların sesine
Çok şükür gerçek koruyor bizi birbirimizden

Yine de ıslanmışım içimin yağmuruyla
Dedim de kimse inanmadı:
Bu dünya naylon.

SİNCAP

–Erol Partal için–

İyi misiniz, soğudu mu yaralarınız?
Bir sığınak mi kiraladınız mesela dalgakırana karşı?
Bir göz küçük bildiğiniz cennetten
Dönseniz çocuklarınız koşuyor kapılara
Kızamığı var, çiçeği var, inliyorlar alınlarına dokunduğunuzda
Bahçede hercailer, zakkum, küçükorospu, küseğen
Eski yüzler, eski parmaklıklar, hücreler
Açık başlarıyla kızlar, size ve babalarına
Büyük ayaklarını sürüdüler koridorlarda

Geçmiş olsun işkenceci; bir sincap yavrusunun elleridir hayat
Olur a, masandan bir ceviz eksilir kahvaltıda
Bundan bil.

1910

Söğütlü bir evliya adam boğmaktan geliyor
Borsasında topatanlar, patlıcanlar, hıyarlar
Aşabilirdi eşiğini memurin kabzımallığın
Fakat heyhat, yüz yıl geçti, aşamıyor

Kamburunda bir ölüymüş zaman
Kalabalıklara karışmış burnunda cerideler
Ne mümkünler doğrultuyor marangozhanesinde
Devşirilmiş bir iktisat marifetiyle

O vakitler başkentlerde civan-ı Türkî
Kadavrasına eğilmiştir Yakın Doğu'nun
Bazen bir yangın basar yüreklerini; taşra
Bazen bir imparatorlukmuş gibi gelirdi

Harcıraha satın aldı Abdülhamit cümlesini
Her biri yerli şövalyelerdi
Yok mudur sadaret afakından azade kalan?
Efendisiz, tığ-ı teber birkaç vale yok mudur?

"Sadr-ı meyhane umur yeri değildir," yoktur
Lakin taşrasında bazen umut bulunur.

KEMAN

Hiç keman öğrenmedim apartman odalarında
sınav günlerine doğru
Fakat biliyorum çocuklar, hayatın kendi şarkısı yoktur
Sizinkini söyler
Düşman komşulara karşı.

ENVER VE ASKER

Kuşlarsa bahçenin kuşları
Harçlı'da yad ediyor nefer bir Üsküdarlı
Rıhtımına karşı pencerede yeni bir soylu
Kaşında kar izidir, yanında Kâzım
Dedi ki: Cihangirlik alâmetidir

Lâpa lâpa kuşlarını döküyor bahçeye Allah beyaz
Harçlı'da gece balçık çukurda uyumamak Üsküdarlı, donmamak
Bir de hisseden elleri olsun isterdi
Ulan, dedi, kaşındaki kar nedir?
Erir gider Basmacı tezgâhında
Hele bahar gelsin anamın bahçesine
Ben bile çözülürüm, hayalim bile çözülür Bağlarbaşı'nda
Bağlarbaşı'nda.

TROMPET

–Ergün'e, Atmaca esnafına–

Yılanıyla yattım dokuzlu zamanların uşşak
Peniz masasından kalktım dağıldım karanlığa
Dudaklarımı yalar atmacanın diliyle kendi düğününden
kaçmış bir gelin
Ağır daktil bıraktım klavyesine zamanın
Ocağı da görür sokağı da; göz hizasında

Ferizler arkından can taşır ciğerlerime eglâl
Bir gelin taşırım yüz geri anasına ki ağlamasın
Ötsün vre sürgünsüz altın kuşum dünyanın düğününe
Ben sevdim baro!
Kime varırsa varsın.

KAYIP BİR AŞK HAKKINDA AYAKYOLUNDA AYAKÜSTÜ GÖRÜŞME

Herkes tanır o çocuğu benim tanıdığım kadar
Hakikaten söylüyorum kanım pisuara aksın
Allah'a emanet bir doğrama atölyesinde çalışırdı Küçükköy'de
Patronu bile yoktu ustası vardı
Dar sokağın başında bekler ıslık çalardı
Omuzu kapı kasasında temiz bir işkembeciye bakar

Olanları herkes bilir, sır değil ajanslar da geçti
Bu kız var ya bu kız, duvaklı olan, aşka ara verdim dediydi,
dönmediydi
Bir süre şaraba tutundu çocuk, servilerin sütünü
emiyordur şimdi
Sevda karası karıncaların memelerinden
Kaç yıl oldu? Elleri izdir hızarda, kalın pas
Ustası çok silmiştir ama çıkaramamıştır
Hızar yorulsa yorulmaz ıslık, hâlâ duyarsın dinlesen

O zamandan belliydi, siz gidin sonra gelirim der kim çağırsa
Avadanlıklarda uyuyan çırak irileri daha çok yazlık sinemalara
Öyle âşık ve ağlamış, sevgili bir bulut ölüsü, sonradan giderdi
İçi acıyordu, biri tekmeliyordu sandalyesini, bir çingene
hazin bir yüz kapkara
Tek cakası buydu işte hayatın; ölüm!
Kanım pisuara aksın altından çekiliverdi dünya

İşkembeci de mutsuzdu, temizdi ama mutsuzdu
Sen git ben sonra gelirim dedi çocuk ona da
Durup dururken dedi, gaipten sesler duyuyordu,
aşk filan değil artık
Merak ederdi kim çıkarır sonrası zor bir geceye ininden
yıldızı ayı?
Bir paranın üstündeki adama bile sordu, resmî yanıt yok
Kanım pisuara aksın ki yanıt yok aşk yok
Ama biliyor musunuz sizinkine benzer ıslığı vardı

İşkembeci gözlüğünü önlüğüne sildi bir ara
Nasıl olur, gerçek değilmiş gördüğüm, dedi
Yuvarlak sarı safran bir top sarktı dudağından
Anlamsızlık yağmur ve karanlık, uzak bir adaya
gölgesi vurdu akşamın ütopya gibi
Çiğnedi kelimeleri tükürdü, bir ıslık düştü yere eğilip aldı
Ne dükkân kalmış ne sokak ne de çocuk; yalnızca ıslık
Gergin bıçaksırtı nasıl bir kış akşamı, ordaydım
Çöp kutusu aradı ıslığı atmak için, bilirsiniz yoktur
Sizinkine çok benziyordu hakikaten söylüyorum

Şimdi siz gelinin nesi oluyorsunuz, suç ortağı mı?
Endişesi mi gizemi mi engisizyonu mu?
Aşktan geri kalan mıdır bu yaşadığımız?
Peki yanıtlamayın, sessiz kalın, pisuara izmarit atmayın
Bir başka düğünde umarım karşılaşırız
Fermuarınızı çekmeyi unutmayın.

FİNALE RONDO

–Şükrü Bulut'a–

Seni Cebeci'de bekliyorum ağır bir yağmur altında Şükrü
Sen bir tabutsun yoksun sırf geçmiş var gelecek yok
Belki bu yüzden yaşlanmıyorum iki paket sigara içiyorum
ölüyorum ama yaşlanmıyorum
Her şey birdenbire oluyor aşk yağmur kayıtsızlık
Ne varsa yaşadığım ölümüne benziyor
Ağıtların içinden geçsem bozlak bozulmuyor, demek benim de
bir uyumlu yanım var
Cebeci'de bekliyorum seni silahsız bir çocuk
silahlıymış gibi yapıyor
Bir kıza yürüyemiyor bile, aşkını söylemeden geçip bile gidiyor

Seni Cebeci'de bekliyorum ağır bir yağmur altında Şükrü
Yağmur dışımda kalıyor ıslanmıyorum gördüğüm her şey
ıslanıyor oysa
Bıyıklı çocuklar bildiri okuyorlar masada, inan
yaşamları da var
Neden sonra anlıyoruz bunu, hayat neden sonra başlıyor,
tarih bile oluyor satıyorlar
Ne oluyor biliyor musun Şükrü? İnsan kazıdıkça kendini
arkaik buluyor
Edindikçe yoksullaşıyor, buldukça yitiriyor
Kimine başkalarınınki bir şey söylemiyor
Herkesin içinde bir kurt, herkes kendi kurtuluyor

Meşeler göveriyor Şükrü, varıyor göveriyor
Ben uçağa binmeyi öğreniyorum meselâ, sen öğrenemiyorsun
Ben dişçiye gidiyorum, gitmiyorsun, öpüşüyorum
aşk diyorum, demiyorsun
Işıldaklar görüyorum cezaevleri sorgular, iyi ki görmüyorsun
Sonra kapısız odalar dünyası, kapıyı kavrıyorsun
Sonra dedikleri gibi acısız ihtilaller; acıyı
Sonra herkes dönüyor birbirine, sen tabutsun dönmüyorsun
Cebeci üç kuruşluk bir gravür olarak satılıyor,
köprüde Külebi'nin hayaleti yürüyor
Cumhurbaşkanı oluyor Süleyman Demirel
Ne güzel, bilmiyorsun.

İHTİRAM

Mösyö Düpon yaşadı bu dalgayı, bir sabah suyuna karşı
Bir şiirde olduğunu bilmeden gölgesinin
Seine bilirdi, devrimin kanını yıkayan sular bilirdi
Gölgelerle öncelenmiş bir şairin oltasına takıldı
Mösyö Düpon, bir sabah suyuna karşı

Gözünde karanfiller, sivildi kraliçeydi
Sarışın bir tarihin mührünü gizlediği
Cesameti okundu sıra gecelerinde
Anlayan cücelere, anlamayan cücelere
Gözünde karanfiller, sivildir kraliçe

Bir yeni yetme çocuk, erkini elleye durur
Ustası Edipus'tur, şuur ayaklanmalarında baba
İmecesiz yürütmüştür işini geceye karşı
Başka nasıl davranılabilir?
İhtimal her şaire gebedir

Bilinmeyen partisyonlar çalıyor, eski koral güdümsüz
Akrebiyle cambazıyla canımıza tırmanır
Has dur, değişken gelir, uymaz ordusuna zamanın,
vakitli ayrılmıştır
İnanca isyan eder, naturamıza diklenir
Bilinmeyen partisyonlar, eski koral güdümsüz

Evlere girdiniz mi, kâreler giydiniz mi?
Yalanlar söylersiniz, yalandan sevdiniz mi?
Dışını görmeyen adamlar
Dışım görmeyen adamlar
Camınızı sildiniz mi, camınızı sildiniz mi?

Buna ezberindeki şiirler denir
Ölümden çevirir arkadaşları
İz bulur ışıklar açar
Kayıp bir harfin içinden kâğıdınıza eğilir
Cemal Süreya bakar

Asra verdiğimiz en güzel kadın
Keriman Halis değil
Türk şiiridir, ahmaklar.

NEVZUHÛR EDEBİYYE

Yaşlı esir ölünce dünya çocuklarına kaldı
Kitaplarını okuttular köy pazarında çuvalı üç pesoya
Peynirlerle peltelerle yalamuk bakraçlarıyla
Zırhını hünnapların dibine gömdüler paslı

Ne keşfederim ey Tanrım Cervantes öldükten sonra?

Kadın horozlar satıyor diyelim hadi, eteğinin altında
ibikler oynaşıyor
Parçalanmış bir domuzla konuştu demin ölüm
ve hafif şakül çirozlar hakkında
Oysa ölüler ağırdır, ölüler ağırdır oysa
Zeytin sepetlerini akşamdır karanlıklar dolduruyor

Buldum ey Tanrım buldum!
Önce ibiğini okşasın sonra canına kıysın
Kahraman Dülsinya.

FİT

Ben yıllar önce hastayım, çocuk sayılırım daha
Siluetler bekledim yatağımda, cüppeli eşlikçiler andız gölgeleri
Çökersem kurtulurum, gizlice bir beyaz at, sedef kakmalı eyer
Omuzlarıma kuşlar konar kalkar, kuşlar da kurtulacaklar
Sonra bir marsıvanın üstünde uzadı boyum
–Demek sizi gönderdiler kendileri gelmediler

Nişanlım patrikhanede vitray ustası, ben yine hasta oldum
O İsa oldu ışıkta, vurdukça yüzüne ışık, küçüldükçe gözleri
Lüfer tutardı pazar günleri, kırık camlarla yemlerdi
rengârenk lüferler
Ürperdim yüz görümlüğümü geçirdi bir gün boynuma
Çözdüm düğmelerimi açıldım durdum
–Demek sizi gönderdiler kendileri gelmediler

Şimdi komşularla oturduğum akşam saatlerinde
Masamda bir kupa çay kilitleniyor, bakışım kilitleniyor
açamıyorum
Bir şey bekliyorum, çözsün onaylasın yaşadığımı,
bana ait bir sır bulsun bende
Belki biraz mutluluk, belki biraz daha dem, biraz daha şeker
Sonrası hep aynı yüzler, hep aynı bakışmalar; el aynasında soluğum
–Demek sizi gönderdiler kendileri gelmediler.

AKKUŞ

Ben öyle uçuyorum, o öyle bakıyor uçtuğuma
Fırın kokuyor sıcak ağzı, genç ağzı
Başaltı bir pastaneden dönmüş anlaşmalı yatağına
Un sepeler rüyasında bile ısıranlara, pazılar dizer susam ufalar

Ben öyle uçuyorum kanatlarım kanıyor
Bir şehir bir yalnızı anlayabilir mi?
New York bile anlamıyor

Bir damla gümüş akıtmışlar yelkovanına Suriye pasajında
Baktıkça ağırlaşıyor daralıyor zamanı
Mentol ıslıklar çalar kadim sokaklarda yokuş yukarı
Ah orospular! Memelerini kim okşar işten çıkınca?

Ben öyle uçuyorum kanatlarım yanıyor
Bir şehir bir boşluğu doldurabilir mi?
İstanbul bile doldurmuyor

Kara göründü
Fakat hayat hayalet bir gemidir artık.

ÇALIŞMA SAATLERİ

–Mevlâna'dan mülhem–

Anladığını düşündüm, ne güzel düşündüm, o kadar öyle
Çatıdayım, merdivenimi çekip almadın
Çalışıyorum, kuş ayaklarıyla odama girdin
Kendim girsem bir kapıdan o kadar öyle
Utançla eğilirim basamaklarına
Yokmuşum dakikaları, yaşamamışım mekân ve durum
Duvarda gölgende kaybolmak isterim, kaybolurum
Saygıdan değil, ya da saygıya benzer bir şey
Yalnızca eşit olurum.

TABAHAT

Ruhum bir pişirimlik otmuş; tazesi delicesi
Kapak kıpırdıyor içimde, sokağa iteliyor evi
Benimle kaçırıyorsun yaşamadığın ne varsa
Ensemden bakıyorsun ya, görüyorsun sesimi
Ama mutfakları asla

Sevginin dipkapalısı ev, karanlık ve güvenli
Dikiş kutusunda sabun kokusu, korkunun yüksükleri
İşte günışığı, çığlığım, gözlerimin horozuna
Haraçlar ödedin, görüştük, aldın istediğini
Ama mutfakları asla

Ey şevketibostanlar, hüdayinabitler, ey dostlar
Hayatın yeşil sözcükleri, ebegümeçleri ey
Ne zaman geldimse bahçemdesiniz
Ne zaman ağladımsa bir oğlan uzun bir ülkeyi işgal eder atlasta
Ama mutfakları asla.

SARHOŞ

Ölünür mü ihanetten Pasaj'da? Herkes birbirini affeder
Şu vartaya da atlasam dersin, çekip kolundan götürürler
Arkadaş omuzlarında yan yana sırt sırta gidersin
Bütün bu salâlar o yüzden

Koru bizi geçmiş zaman, eski masalarda içenlerin ruhu
Bir sabah şebboy aldığımız, renksiz bir sabah, bir kadından
Şebboy değil şalvar dolusu koku; bizi koru
İbadet ettiğimiz, İstanbul'a baktığımız açık pencerelerden

Bir saatten sonra bu deniz hep martılar
Hep kahkaha hayatın hep gelgeçliği hep kir
Gerçek ki çoğu zaman ayıldığınızda bitmiştir

Geceye yaslanabilir misin sarhoş? Âşıklar yaslanır bir de körler
Sonra onlar da çekiliverirler
Bütün bu gündüzler o yüzden.

BİR TÜRKÜYE ÇEŞİTLEME

Bakın bunu düşünmedik biz, günün hayaletleri
Gül yığdılar kapı altına, bize ihtiyacınız var
Diyelim siz yendiniz, kuşsuz evlerde kafesler biriktirdiniz
Boş evlerde, çığlık olsun yok evlerde
Ölüm olsun, yakınlarınızdan biri, ihtimal Necatigil
Ki hazır değildiniz, bize ihtiyacınız var

Kollarımıza girdiniz, biz bunu düşünmedik, günün hayaletleri
Bir müstantik bile düşündük, ahşap otellerde kalır,
hüzünlenir diye düşündük
Hafif adımlarla yol yürür önümüzde, yol dar, ağaçlara doğru
Biz eskiden çiçekçiydik şimdinin hayaletleriyiz
Gül alır gibi vermeye
Yok muydu sevgiliniz?

Gül yığdılar kapı altına, gül yığdılar gül
Kokuyor
Nerden bileceksiniz?

ISPARTALI TERZİLER

Onun bunun yakıştırdığı iyi niyetler üstümüze
Ağırlanır gibi durur zamansız düşen konuklar yoksul evlere
Bir Isparta dikeni ulanır güle, galadı meşhur
Söylenir söylenmez söylence olur
Gölgesini toplar gider Sait, yakasından gül olsun düşmez
Alır şapkaya iliştirir gülü kuzgunî kadife bir el

Biz akşamcı terziler kapı önlerindeyiz hep
Paslı ibriğin suyunda yıkarız ellerimizi
Şadırvana doğru akar keçe karası, deriz ki:
"Şapkanızın bir iyi niyeti varsa beyim
Onu da biz yakıştırdık."

TEKİR

Eskiden burnu olan otobüsler koklardı kekikleri
Akdeniz beyaza boyanmamışken, taştı çivitti
Uçurumlardan uçardık, kurtulmaz ölürdük, öyleydi
Yan yana dizilirdik, tespih taneleri gibi asfalta
Bir kasaba savcısı ki saygındılar o zaman, toplar temize çekerdi
Geciktiğimizi de erken göçtüğümüzü de el fenerinin ışığında

Sonra hep yaşadıklarımız kedi oldular
Tekir oldular, aç oldular, çocuklar çok istedi
Almadık evlerimize, kapıları tırmaladılar
Sanki içerde bok var.

NİSYAN

Çocukluğumun akşamları çıkagelin, acıktığımı unuttum
Izgarada balık sesi, kadehte rakı sesi
Ulaşmanın sesi, kadınlar, beyaz memeliler, benden büyük erkekler
Soğumuş bir tas çorbadır hayat, doydum

Her yol bizim eve çıkar, koşar adım, geç vakit
Ajans saatlerinde perdeler aralanır
Sırların göz kapakları, hazin bir başvekile
Kalkıverdi masamızdan devrildi sandalyesi

Altıncı filo fil oldu, öyle bir büyük bahadır
Belki de sultan mamut ki çıkarır yenilgisini baka durur
Eskimiş çeyiz sandığından cenin halinde bir halkın
Mizanasında yıldızlar; gemilerde zalim var

Şimdi bu arka bahçede bir ağır manda kaldı, dudaklarında çamur
Leşini çağlar da kaldıramadı.

TAYFANIN SEYİR DEFTERİ

Doğrusu her şeyi siz bilirsiniz, biz kaptan değiliz
Biz çıktıkça ip merdiven, indikçe yelken kuşu
Kim anlar havanın Allah'ı bordaya patlarken
Boşalan dümenin gördüğü düşü?

Deniz ortasında kaldık, ruhumuz bir hayal kara
Bir dua bir güvercin, inandığımız gibi olsun istedik dünya
Açık olsun yeter ki yol, geri dönüşü olsun ölümün de tufanın da
Altımızda vaat edilmiş emperyal bir meridyen

Yanılanların duasıdır yarım ağız bildiğimiz
Küpeştede yelken boğulur, yürek çarpıntıs, geçmiş
Ansızın rüzgâra çıkmışız, ansızın rüzgâr çıkmış
Bir millet nasıl korkar geleceğinden; öyle korkmuşuz

Demem şu ki, varsa uzakta bir vatan varsın size kalsın
Bu gemiyi jilet yapın
Mahrem kıllarımı kazısın.

GÜNEŞE KARŞI

Dünya bana ev verdi, çocukluğum da içinde
Yalnızlığımı otar, yalnızlığımı besler
Ne zaman bir kapıyı çalmadan girsem
Babam kulağımı çeker

Aşk verdi, iş verdi, ben de büyüdüm dünya
Artık küstüklerimle barışamadım
Mutluluk hafta sonlarıdır, bayramlar resmî tatiller
Hobilerime alıştım, işe alışamadım

Bugün de parka gittim, kedi köpek sevdim
Küllerimi savurdum güneşe karşı
Uzanıp göğe baktım, şuramda şöyle sızı
Küller kalbimin külleri, kediler eksik çocuklar

Sırasıdır, gelip basar hafif ayaklarını
Bunca yıl üstüne bastığım otlar.

TREN

Nedensiz sıkılıyoruz ya bahar akşamlarında
İçimizden tren geçer aşk geçer
Boş pencerelerde eski yüzler, elma kokulu dudaklar, dişler
Çıtırtısı duyulur, bir kadın peronda tırnaklarını yer

Al o elmayı kokla, anılar da kokar, dağılır
Gece de dağılır; bir çocuk yataklıdan raylara düşürmüştür
Sonra sıkıntılar da dağılır, uzun bir tren kalır
Yetişkin adamlar kaçırmıştır.

NÜ

–Cemil Eren'e–

Ben cihannümadan indim, iyiyim, gözlerinize
Meccani okudum, çoraplarını kendi yıkayan çocuklarla hemağuş
Öyle düşlere dalardık ranza aralarında
Yıkılmamışken Erzincan ve gibi kuş
Öldüler, küçüktüler

Beyaz çıkardım enkazdan gözlerinize, iyiyim
Gölgem güneşte iyi, saçım sakalım iyi
Bu ev, bu martı, kayıklar, kapılar ve açıldılar
Renkleri soydum, sakladım giydiklerini
Ucuz bir çağın bakışından, iyiyim

Şimdi nasıl bir çıplak uzun yatar karşımda
Aşka da çalar ışığa da, kuştur ıslık da çalar
Ne gördüm? Her renk beyaz soyununca!
Ben iyiyim.

ÇOCUK

–Lâl için–

Herkesin bir sırası var, yazık, herkes savar
Kâğıt külâhlarda çekirdek nöbet
Dağlarca bilir iyisini Dağlarca anlar
Sonu olmayan ezel, başı olmayan ebet

Nereye gittinizse çocukluğunuzdan gelir
En koyu saç rengi de nihayet sarıcadır
Ağlarsınız, bütün kızlar ağlar, kulak delinir
Hayat büyüklerin unuttuklarıdır

Sevinci dışa vurun, sonra vuramazsınız
İçinizde binbir kedi kalbinizi tırmalar
Gülün bre deliler, gülün gülün gülün!
Böyle şenlik bir daha bulamazsınız.

CAN KIRIĞI

Ölüm terk etmek kendini, sonra dönülmez
Herkes geciken yağmuru bekler
Biri çıkar aramızdan, açar şemsiyesini gider

En iyisi genç ölmek; aklmda tazeliğin kalır
Henüz kadeh tutuyorken
Kırılmasıdır.

ÇİFTE

Herkes bilir söylemez, aşk düpedüzüşmektir
Ki vazgeçmez tekilliğinden düşen
Ama yine de vazgeçmeye dayanır oyun
Buna mim koyun

Çift kişilik yataklar porsiyonlar rezervasyonlar
Alışanı gördüyseniz inanmayın
Göz yanılır.

İLİŞKİLER

Günün arda kalanını sizle geçirmek isterdim
Işığınız yetiyor mu? Yoksa getiririm, karanlıkta oturmayın
Tanımı olmayan bir şey bu benim dediğim
Bir tekne gibi hissettiniz mi kendinizi hiç?
Boş değil, tıka basa mülteci dolu; hissetmenizi isterdim

Sigara içer misiniz? Ben içiyorum, bir şey olmuyor
Zamanında bırakmayı da denedim, bir şey olmuyor
Atlamış hissediyor insan kendini, hiçbir şey olmuyor
Siz atlamadınız mı bazı yıllarınızın üstünden
Boş değil; daha çok terk edenlerime dönmek isterdim

Akşamsefalarına su vermişsiniz ne iyi, onlar da yaşasınlar
Küçükken hercailerden korkardım, siz çiçekten korktunuz mu?
İnsan yüzleriydiler, yabancı, dokunmaya korktum
Bir tabanca gibi ilişkilerin elinde
Boş değil, kuru sıkı da değil; bilmenizi isterdim.

DÖNÜŞLER

Beni sıcak bir evde unuttular
Mutfak sofa bahçe; bir düş olarak
Sormadılar eğittiler böldüler
Herkes bilir bir çocuktan koptuğumuzu

Ben anamın iyi çocuğuyum, korkma
Nereye gitsem iki bilet; biri sana dönmek için

Bu bir ruh haritası kendini aramaya
Sokak sokak, ev ev, bir düş olarak
Sevdiğimiz koca yalan, oyuncaklarımız da
Hazırlanmadık mı kırmaya birbirimizi?

Ben anamın iyi çocuğuyum, korkma
Nereye gitsem iki bilet; biri bana dönmek için.

ÇALAR SAAT

Acısı peydahlanır çalınan zamanların
Yanlış ilişkileri doğru anlamalardan
Bırak çığlık koyuversin çınçınlı hamam

Ey beklentileri biriktiren livarayna
Anların arka yüzünde hepimizin sırrı, ikizi
Borçtur birbirimize, aidiyettir uzaktan

Yalnızlığı bu giderir, zalimi bağışlayan budur
Saygıyı hak etmeyenin sayılması da bundan.

ÖKÜZ

İmaretin bahçesinde geçmişe adanmış öküz
Çimen kokar boynuzu
Çivit gökyüzü, kesik baş
Yol yol kırmızı

Öküz öldü
Bozuldu açlığın ittifakı.

ARAS KIYISINDA BİR MÜLÂZIMIEVVELİN NOT DEFTERİNDEN

O üçoğlan pâbuseden bize ne kaldı?
Delik çoraplar devleti dev bir kışa karşı
Sarıkamış'a karşı.

CAN SIKINTISI

Aç kapa boş
Otel odasında çekmece.

GECİKMELER

Şişman kadını gördün mü?
– çıktığında uyumuştum
Çocukluğunu sevdin mi?
– sevdiğimde büyümüştüm.

PSİKANALİZ

Adım adım ayakyolu
Gecenin mendili ıslak
Düğmeli bir donum vardı
Benekli yumuşak sıcak

Peki niye ağlıyorum ben hâlâ?
İşediyse çocukluğum işemiştir.

MENZİLSİZ

Bir kadın sizi yok sayar
Bir adam celâllenir
O evlere varmayın

Koklamaktan usananlar
Çarşaflar daima temiz
O evlere varmayın

Kitaplar sorular bitti mi?
Masa örtüsü lekesiz
O evlere varmayın

Gençken düşünen kadınlar
Aynı güne hapsoldunuz; pazar
O evlere varmayın

Sabahın yelesi kirli
Akşamın sağrısı yüklü
Vurun bu atı vurun

O evlere varmayın.

YOKSULLUK ÜSTÜNE

Bir adam varsa bir yerde
Düş görmedi düşlemedi
Bir eksiği yoksa fakat
Çok yoksul görünürdü

Çıksa bahar yağmuruna
Siyah şemsiyesini açsa
Islık yoksa dudağında
Çok yoksul görünürdü

Bir eve dönse sevinse
Kocaman aynada çıplak
Şiir geçmiyor içinden
Çok yoksul görünürdü

Bir şehre varsa git git
Şarkı söylese çocuklar
Bir şarkı yoksa bildiği
Çok yoksul görünürdü

Büyük saysa sayıları
Nice büyük nite büyük
Bir eksiği yoksa fakat
Çok yoksul görünürdü.

MUTSUZ

Bir parçası işinde kalmış
Getirememiş evine mutsuz
Gülüştüğü öyle kalmış
Masalarda eski kalsın

Bir parçası dünde kalmış
Yetersiz aldanmış mutsuz
Öyle bakmış öyle kalmış
Albümlerde eski kalsın

Bir parçası sizde kalmış
Öykünür kıskanç mutsuz
Bir adama bir kadını
Bu sevmeler eski kalsın

Bir parçası biziz kalmış
Aklımızın ucundan geçmez
Yanılmaz kimseyi sevmez
Amanın öyle kalmasın.

İÇİNDEKİLER

Kurallar Hakkında Açış Konuşması	5
Bünyamin Abi	7
Ahi	10
Tükenmez Kalem	11
Eyüb	12
Vaftiz	13
Nim	15
Cemal Süreya'nın Haritası İçin Üç Kere Haykay	16
Sinkaf	17
Bağdat	18
Bir Hiçe Doğru	19
Japon Yağmur	20
Sincap	21
1910	22
Keman	23
Enver Ve Asker	24
Trompet	25
Kayıp Bir Aşk Hakkında Ayakyolunda Ayaküstü Görüşme	26
Finale Rondo	29
İhtiram	32
Nevzuhûr Edebiyye	34
Fit	35
Akkuş	36
Çalışma Saatleri	37
Tabahat	38
Sarhoş	39
Bir Türküye Çeşitleme	40
Ispartalı Terziler	41

Tekir 42
Nisyan 43
Tayfanın Seyir Defteri 44
Güneşe Karşı 45
Tren 46
Nü 47
Çocuk 48
Can Kırığı 49
Çifte 50
İlişkiler 51
Dönüşler 52
Çalar Saat 53
Öküz 54
Aras Kıyısında Bir Mülâzımıevvelin Not Defterinden 55
Can Sıkıntısı 56
Gecikmeler 57
Psikanaliz 58
Menzilsiz 59
Yoksulluk Üstüne 60
Mutsuz 61

DÖNÜŞLER

Beni sıcak bir evde unuttular
Mutfak sofa bahçe; bir düş olarak
Sormadılar eğittiler böldüler
Herkes bilir bir çocuktan koptuğumuzu

Ben anamın iyi çocuğuyum, korkma
Nereye gitsem iki bilet; biri sana dönmek için

ISBN: 978-605-4764-38-9

7,5 TL